

N:o 68.

Af herr **P. A. J. Högstedt**, om upphäfvande af 32 §
värnpligtslagen.

Vid 1899 års riksdag aflemnade jag i Andra Kammaren en motion (n:o 24) som afsåg förändrad lydelse af 32 § i då gällande värnpligtslag. För att i någon mån bereda de värnpligtige lindring i deras skyldighet att årligen inställa sig till mönstring, hemstälde jag, att de till beväringen hörande värnpligtige skulle, så snart ombyte af vistelseort inträffade, genast derom skriftligen underrätta vederbörande kompanichef; dock att de å sjömanshus inskrifna från sådan skyldighet befriades. De skäl som för denna min hemställan framhöllos voro i hufvudsak dryga kostnader och mången gång besvärliga resor till mönstringsplatsen m. m., äfvensom de till mönsterbefälet utgående stora rese- och traktamentsersättningarne.

Lagutskottet, till hvilket motionen blifvit hänvisad, hemstälde att motionen ej måtte vinna Riksdagens bifall. Såsom skäl för denna hemställan anför utskottet, att Kongl. Maj:t den 14 oktober 1898 tillsatt en komité med uppdrag att verkställa utredning i hvad mån genom ändring af värnpligtslagens bestämmelser antalet öfverträdelser af samma lag må kunna nedbringas. Vid sådant förhållande och då komitén vid berörda uppdrags fullgörande lärer få anledning taga under ompröfning, i hvad mån och på hvad sätt lättnad må kunna beredas de värnpligtige enligt 32 § värnpligtslagen åliggande mönstringsskyldighet, vågar jag, sedan nu ny värnpligtslag vid sistlidet års riksdag blifvit antagen, men ingen förändring i förberörda syfte blifvit vidtagen, åter framkomma med motion i ärendet.

Utom hvad jag i min förra motion framhållit och äfven här i hufvudsak återgifvit, vill jag nu endast, för att icke tala om den stora missbelåtenhet med dessa mönstringar som allmänt råder bland de värnpligtige och deras anförvandter, framhålla det opraktiska med dessa mönstringar. En värnpliktig inställer sig vid mönstringen på utsatt tid och ställe, uppger sin bostad och adress. Dagarna efter eller kanhända dagen efter mönstringsdagen flyttar han många kilometer från uppgifna bostaden till en annan socken eller kanske till ett annat rullföringsområde. Hvad har då vederbörande för gagn af att mönstringsdagen få veta hvar personen bodde, då han dagen efter flyttat långt på annat håll?

Mig synes, att det borde vara tillfredsställande för vederbörande med de skyldigheter till uppgifter, som enligt 33 paragrafen värnpligtslagen åligga de värnpligtige. Utom detta erhålles ju för hvarje månad, från vederbörande pastorsembeten, uppgift på ut- och inflyttade jemte deras adresser. Likaledes erhålla vederbörande hvarje år från häradsskrifvarne, efter sockenvis förrättad mantals-skrifning, förteckning öfver alla inom hvarje socken boende värnpligtige, upptagande deras namn, bostad och adress.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta:

1:o att 32 § i nu gällande värnpligtslag måtte upphöra att gälla, samt, om detta bifalles,

2:o att erforderliga jemkningar måtte ske i de paragrafer af värnpligtslagen, som till följd deraf kunna vara behöfliga.

Stockholm den 24 januari 1902.

A. J. Högstedt.

I motionen instämmer:

C. W. Hultstein.

S. M. Petersson.

Rob. Petersson.